

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2021/338 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 februarie 2021

de modificare a Directivei 2014/65/UE în ceea ce privește cerințele în materie de informații, guvernanta produselor și limitele pozițiilor, precum și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/878 în ceea ce privește aplicarea acestora în cazul firmelor de investiții, pentru a contribui la redresarea în urma crizei provocate de COVID-19

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Pandemia de COVID-19 afectează grav persoanele, întreprinderile, sistemele de sănătate și economiile și sistemele financiare ale statelor membre. În comunicarea sa din 27 mai 2020, intitulată „Acum este momentul Europei: să reparăm prejudiciile aduse de criză și să pregătim viitorul pentru noua generație”, Comisia a subliniat faptul că lichiditatea și accesul la finanțare vor reprezenta o provocare continuă. Prin urmare, este esențial să se sprijine redresarea în urma șocului economic grav cauzat de pandemia de COVID-19 prin introducerea unor modificări specifice limitate ale dreptului Uniunii existent în domeniul serviciilor financiare. Așadar, scopul general al modificărilor respective ar trebui să fie acela de a elimina birocrăția inutilă și de a introduce măsuri atent concepute care sunt considerate eficiente în vederea diminuării turbulențelor economice. Respectivele modificări ar trebui să evite schimbările care sporesc povara administrativă asupra sectorului și să nu abordeze aspectele legislative complexe, care ar trebui să fie soluționate în cadrul revizuirii planificate a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾. Modificările respective fac parte dintr-un pachet de măsuri și sunt adoptate în cadrul „Pachetului de măsuri privind redresarea piețelor de capital”.
- (2) Directiva 2014/65/UE a fost adoptată în 2014 ca răspuns la criza financiară din 2007 și 2008. Directiva respectivă a consolidat în mod substanțial sistemul financiar al Uniunii și a garantat un nivel ridicat de protecție a investitorilor în întreaga Uniune. Ar putea să se aibă în vedere depunerea unor eforturi suplimentare în vederea reducerii complexității reglementărilor și a costurilor de conformare ale firmelor de investiții, precum și în vederea eliminării denaturării concurenței, cu condiția ca, în același timp, să se țină seama suficient de protecția investitorilor.
- (3) În ceea ce privește cerințele menite să asigure protecția investitorilor, Directiva 2014/65/UE nu și-a îndeplinit pe deplin obiectivul de a adopta măsuri care să țină seama în mod suficient de particularitățile fiecărei categorii de investitori, și anume clienții de retail, clienții profesionali și contrapărțile eligibile. Unele dintre aceste cerințe nu au sporit întotdeauna protecția investitorilor, ci, uneori, au împiedicat buna executare a deciziilor de investiții. Prin urmare, anumite cerințe prevăzute în Directiva 2014/65/UE ar trebui modificate pentru a facilita furnizarea de servicii de investiții și desfășurarea activităților de investiții, iar modificările respective ar trebui să fie efectuate într-o manieră echilibrată, care să protejeze pe deplin investitorii.

⁽¹⁾ JO C 10, 11.1.2021, p. 30.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 februarie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 15 februarie 2021.

⁽³⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (4) Emiterea de obligațiuni este esențială pentru mobilizarea de capital și pentru depășirea crizei provocate de pandemia de COVID-19. Cerințele privind guvernanta produselor pot restricționa vânzarea de obligațiuni. Obligațiunile care nu încorporează niciun alt instrument derivat decât o clauză de tip make-whole (cu plată integrală) sunt considerate, în general, produse sigure și simple, eligibile pentru clienții de retail. În caz de răscumpărare anticipată o obligațiune care nu încorporează niciun alt instrument derivat decât o clauză de tip make-whole protejează investitorii împotriva pierderilor prin asigurarea faptului că investitorii primesc o plată egală cu suma dintre valoarea actualizată netă a plăților de cupoane rămase și valoarea principală a obligațiunii pe care ar fi primit-o în cazul în care obligațiunea nu ar fi fost răscumpărată. Prin urmare, cerințele de guvernanta a produselor nu ar trebui să se mai aplice în cazul obligațiunilor care nu încorporează niciun alt instrument derivat decât o clauză de tip make-whole. În plus, se consideră că contrapărțile eligibile au cunoștințe suficiente cu privire la instrumentele financiare. Prin urmare, este justificată exonerarea contrapărților eligibile de la cerințele de guvernanta a produselor aplicabile instrumentelor financiare care sunt comercializate sau distribuite în mod exclusiv acestora.
- (5) Cererea de contribuții, lansată de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (ESMA), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾, privind impactul stimulentei și al cerințelor de prezentare a informațiilor privind costurile și cheltuielile în temeiul Directivei 2014/65/UE și consultarea publică inițiată de Comisie au confirmat că informațiile standardizate și obligatorii privind costurile nu le sunt necesare clienților profesionali și contrapărților eligibile, întrucât aceștia primesc deja informațiile necesare atunci când negociază cu furnizorul lor de servicii. Informațiile furnizate clienților profesionali și contrapărților eligibile sunt adaptate nevoilor acestora și sunt adesea mai detaliate. Serviciile furnizate clienților profesionali și contrapărților eligibile ar trebui, prin urmare, să fie exceptate de la aplicarea cerințelor de informare cu privire la costuri și cheltuieli, mai puțin în legătură cu serviciile de consultanță de investiții și de administrare a portofoliului, deoarece clienții profesionali implicați în relații de consultanță de investiții sau de administrare a portofoliului nu dețin în mod necesar competențe și cunoștințe de specialitate suficiente pentru a permite exceptarea acestor servicii de la aplicarea cerințelor de informare respective.
- (6) În prezent, în cazul unor relații continue cu clienții, firmele de investiții sunt obligate să efectueze o analiză a costurilor și a beneficiilor în legătură cu anumite activități din cadrul portofoliului care implică o realocare a instrumentelor financiare. Astfel, firmele de investiții trebuie să obțină informațiile necesare de la clienții lor și să poată demonstra că beneficiile unei astfel de realocări sunt mai mari decât costurile aferente. Deoarece procedura respectivă impune sarcini excesive pentru clienții profesionali, care au tendința de a realoca instrumente financiare frecvent, serviciile care sunt furnizate acestora ar trebui exceptate de la îndeplinirea cerinței respective. Clienții profesionali ar trebui totuși să își mențină posibilitatea de a opta pentru aplicarea ei. Ținând cont de faptul că este necesar un nivel ridicat de protecție în cazul clienților de retail, exceptarea respectivă ar trebui limitată la serviciile furnizate clienților profesionali.
- (7) Clienții care au o relație continuă cu o firmă de investiții primesc rapoarte obligatorii privind serviciile periodice sau în funcție de o serie de factori care impun acest lucru. Nici firmele de investiții și nici clienții profesionali sau contrapărțile eligibile nu consideră că astfel de rapoarte privind serviciile sunt utile. Rapoartele respective s-au dovedit inutile mai ales pentru clienții profesionali și contrapărțile eligibile de pe piețe extrem de volatile, deoarece rapoartele sunt furnizate des și în număr foarte mare. Adesea, clienții profesionali și contrapărțile eligibile fie nu citesc rapoartele privind serviciile, fie reacționează la acestea prin luarea unor decizii de investiții rapide în detrimentul unei strategii de investiții pe termen lung. Prin urmare, contrapărțile eligibile nu ar mai trebui să primească rapoarte obligatorii privind serviciile. Nici clienții profesionali nu ar mai trebui să primească astfel de rapoarte privind serviciile, însă aceștia ar trebui să aibă posibilitatea de a opta pentru primirea respectivelor rapoarte.
- (8) În perioada imediat următoare pandemiei de COVID-19, emitenții și, în special, întreprinderile cu capitalizare mică și medie trebuie să fie sprijinite de piețe de capital puternice. Cercetarea privind emitenții cu capitalizare mică și medie este esențială pentru a ajuta emitenții să stabilească o legătură cu investitorii. Cercetarea respectivă crește vizibilitatea emitenților și, astfel, asigură un nivel suficient de investiții și lichidități. Firmele de investiții ar trebui să fie autorizate să plătească în comun pentru furnizarea de servicii de cercetare și de servicii de executare, în anumite condiții. Una dintre condiții ar trebui să fie ca cercetarea să se realizeze cu privire la emitenții a căror capitalizare bursieră nu a depășit 1 miliard EUR, exprimată prin cotațiile de sfârșit de an, în cele 36 de luni anterioare efectuării cercetării. Respectiva cerință privind capitalizarea bursieră ar trebui interpretată a se aplica atât societăților cotate la bursă, cât

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

și societăților necotate, înțelegându-se că, pentru acestea din urmă, elementul bilanțier referitor la capitalul propriu nu a depășit pragul de 1 miliard EUR. De asemenea, ar trebui remarcat faptul că societățile cotate recent la bursă și societățile necotate înființate de mai puțin de 36 de luni sunt incluse în domeniul de aplicare atât timp cât pot demonstra că capitalizarea lor bursieră, astfel cum este exprimată prin cotațiile de sfârșit de an începând din momentul coterii lor, sau prin capitalul propriu aferent exercițiilor financiare în care nu sunt sau nu au fost cotate, nu a depășit pragul de 1 miliard EUR. Pentru a se asigura că societățile nou-înființate care există de mai puțin de 12 luni pot beneficia, la rândul lor, de exonerare, este suficient ca acestea să nu fi depășit pragul de 1 miliard EUR de la data înființării lor.

- (9) Directiva 2014/65/UE a introdus cerințe de raportare pentru locurile de tranzacționare, operatorii independenți sau pentru alte locuri de executare cu privire la modul de executare a ordinelor în condițiile cele mai favorabile pentru client. Rapoartele tehnice aferente conțin un volum mare de informații cantitative detaliate privind locul de executare, instrumentul financiar, prețul, costurile și probabilitatea de executare. Acestea sunt rareori citite, după cum reiese din numărul foarte mic de vizualizări de pe site-urile web ale locurilor de tranzacționare, ale operatorilor independenți sau ale altor locuri de executare. Întrucât rapoartele respective nu permit investitorilor și altor utilizatori să facă vreo comparație semnificativă pe baza informațiilor conținute de acestea, publicarea lor ar trebui suspendată temporar.
- (10) Pentru a facilita comunicarea dintre firmele de investiții și clienții acestora și, astfel, pentru a facilita procesul de investiții în sine, informațiile privind investițiile nu ar trebui să mai fie furnizate pe suport de hârtie, ci ar trebui, ca opțiune standard, să fie furnizate pe cale electronică. Cu toate acestea, clienții de retail ar trebui să poată solicita furnizarea informațiilor respective pe suport de hârtie.
- (11) Directiva 2014/65/UE permite persoanelor care tranzacționează cu titlu profesional instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii sau instrumente derivate pe acestea să beneficieze de o exonerare de la cerința de autorizare ca firmă de investiții în cazul în care activitățile de tranzacționare ale acestora sunt auxiliare în raport cu activitatea lor principală. În prezent, persoanele care solicită exonerarea activității auxiliare au obligația de a notifica anual autoritatea competentă relevantă în legătură cu faptul că beneficiază de exonerarea respectivă și de a furniza elementele necesare pentru îndeplinirea criteriilor celor două teste cantitative care stabilesc dacă activitatea de tranzacționare a acestora este auxiliară în raport cu activitatea lor principală. În primul test se compară dimensiunea activității speculative de tranzacționare a unei entități cu activitatea globală de tranzacționare din Uniune în funcție de clasa de active. În al doilea test se compară dimensiunea activității speculative de tranzacționare, incluzând toate clasele de active, cu activitatea globală de tranzacționare a instrumentelor financiare de către entitate la nivel de grup. Cel de-al doilea test prevede și o altă metodă de evaluare, care constă în compararea capitalului estimat utilizat pentru activitatea speculativă de tranzacționare cu valoarea efectivă a capitalului utilizat la nivel de grup pentru activitatea principală. Pentru a stabili când o activitate este considerată a fi o activitate auxiliară, autoritățile competente ar trebui să poată să se bazeze pe o combinație de elemente cantitative și calitative, sub rezerva unor condiții clar definite. Comisia ar trebui să fie împuternicită să ofere orientări privind circumstanțele în care autoritățile naționale pot să aplice o abordare care combină criteriile de prag cantitative cu cele calitative, precum și să elaboreze un act delegat privind aceste criterii. Persoanele care sunt eligibile pentru exonerarea cu privire la activitatea auxiliară, inclusiv formatorii de piață, sunt acele persoane care tranzacționează pe cont propriu sau care furnizează servicii de investiții, altele decât tranzacționarea pe cont propriu de instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii sau instrumente derivate pe acestea clienților sau furnizorilor activității lor principale. Exonerarea ar trebui să fie disponibilă în toate aceste cazuri în mod individual și în mod agregat, atunci când activitatea vizată este auxiliară în raport cu activitatea principală a persoanelor în cauză la nivel de grup. Exonerarea cu privire la activitatea auxiliară ar trebui să nu fie disponibilă pentru persoanele care utilizează o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență sau care fac parte dintr-un grup a cărui activitate principală constă în furnizarea de servicii de investiții sau de activități bancare sau care acționează în calitate de formatori de piață în legătură cu instrumentele financiare derivate pe mărfuri.
- (12) În prezent, autoritățile competente au obligația de a institui și aplica limite cu privire la dimensiunea poziției nete pe care o persoană o poate deține în orice moment în instrumente financiare derivate pe mărfuri tranzacționate în locuri de tranzacționare și în contracte extrabursiere echivalente din punct de vedere economic. Întrucât regimul limitelor pozițiilor s-a dovedit a fi nefavorabil pentru dezvoltarea de noi piețe de mărfuri, piețele de mărfuri aflate într-un stadiu incipient de dezvoltare ar trebui exceptate de la aplicarea limitelor pozițiilor. În schimb, limitele pozițiilor ar trebui să se aplice numai instrumentelor financiare derivate pe mărfuri critice sau importante care sunt tranzacționate în locuri de tranzacționare, precum și contractelor extrabursiere echivalente din punct de vedere economic aferente. Instrumentele financiare derivate critice sau importante sunt instrumentele derivate pe mărfuri cu un total al pozițiilor deschise de cel puțin 300 000 de loturi în medie pe o perioadă de un an. Datorită importanței critice a mărfurilor agricole pentru populație, instrumentele financiare derivate pe mărfuri agricole și contractele extrabursiere echivalente din punct de vedere economic aferente vor face în continuare obiectul regimului curent al limitelor pozițiilor.

- (13) Directiva 2014/65/UE nu permite exonerări privind acoperirea riscurilor pentru nicio entitate financiară. Mai multe grupuri predominant comerciale care au înființat o entitate financiară în scopuri de tranzacționare s-au confruntat cu situația în care entitatea financiară nu a putut desfășura toate activitățile de tranzacționare pentru grup, deoarece aceasta nu a fost eligibilă pentru a beneficia de o exonerare privind acoperirea riscurilor. Prin urmare, ar trebui introdusă o exonerare privind acoperirea riscurilor pentru entitățile financiare, care să fie definită în sens restrâns. Această exonerare privind acoperirea riscurilor ar trebui să fie disponibilă în situația în care, în cadrul unui grup predominant comercial, o persoană a fost înregistrată ca firmă de investiții și tranzacționează în numele grupului comercial respectiv. Pentru a limita exonerarea privind acoperirea riscurilor la acele entități financiare care tranzacționează în numele entităților nefinanciare dintr-un grup predominant comercial, exonerarea ar trebui să se aplice numai pozițiilor deținute de o astfel de entitate financiară și nefinanciare în legătură cu pozițiile care rezultă din tranzacțiile efectuate în vederea îndeplinirii obligațiilor privind furnizarea de lichidități.
- (14) Chiar și în cazul contractelor lichide, doar un număr limitat de participanți la piață acționează în mod obișnuit ca formatori de piață pe piețele de mărfuri. În cazul în care participanții respectivi la piață trebuie să aplice limite ale pozițiilor, aceștia nu mai pot fi la fel de eficienți ca formatori de piață. Prin urmare, ar trebui introdusă o exonerare de la regimul limitelor pozițiilor pentru contrapărțile financiare și nefinanciare în legătură cu pozițiile care rezultă din tranzacțiile efectuate în vederea îndeplinirii obligațiilor privind furnizarea de lichidități.
- (15) Modificările care vizează regimul limitelor pozițiilor sunt menite să sprijine dezvoltarea de noi contracte pentru energie și nu urmăresc să relaxeze regimul aplicabil instrumentelor financiare derivate pe mărfuri agricole.
- (16) Regimul actual al limitelor pozițiilor nu recunoaște caracteristicile unice ale instrumentelor financiare derivate securizate. Instrumentele financiare derivate securizate sunt valori mobiliare în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din Directiva 2014/65/UE. Piața instrumentelor financiare derivate securizate este caracterizată de un număr mare de emisiuni diferite, fiecare înregistrată în depozitarul central de titluri de valoare pentru o dimensiune specifică, iar orice posibilă majorare urmează o procedură specifică, aprobată în mod corespunzător de către autoritatea competentă relevantă. Acest regim este diferit de cel aplicabil contractelor derivate pe mărfuri, pentru care volumul pozițiilor deschise și, prin urmare, dimensiunea unei poziții are un caracter potențial nelimitat. La data emisiunii, emitentul sau intermediarul responsabil pentru distribuirea emisiunii deține 100 % din emisiune, ceea ce prezintă provocări tocmai pentru aplicarea unui regim al limitelor pozițiilor. De asemenea, majoritatea instrumentelor financiare derivate securizate sunt deținute, în cele din urmă, de un număr mare de investitori de retail, ceea ce nu prezintă același risc de a face abuz de poziție dominantă sau pentru condițiile de decontare și de cotație ordonată ca în cazul contractelor derivate pe mărfuri. În plus, noțiunile „luna respectivă” și „altă lună”, pentru care trebuie să se stabilească limitele pozițiilor în temeiul articolului 57 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE, nu se aplică pentru instrumentele financiare derivate securizate. Instrumentele financiare derivate securizate ar trebui, prin urmare, să fie exceptate de la aplicarea regimului limitelor pozițiilor și de la cerințele de raportare.
- (17) De la intrarea în vigoare a Directivei 2014/65/UE, nu au fost identificate contracte derivate pe mărfuri care să se circumscrie sintagmei „același contract”. Ca urmare a utilizării sintagmei „același instrument derivat pe mărfuri” în directivă, metodologia de calcul pentru stabilirea limitei pozițiilor din alte luni este în detrimentul locului de tranzacționare cu piața mai puțin lichidă, în situația în care mai multe locuri de tranzacționare concurează în legătură cu instrumente financiare derivate pe mărfuri bazate pe același activ suport și cu aceleași caracteristici. Prin urmare, trimiterea la „același contract” din Directiva 2014/65/UE ar trebui eliminată. Autoritățile competente ar trebui să poată stabili că instrumentele financiare derivate pe mărfuri tranzacționate în locurile de tranzacționare ale acestora se bazează pe același activ suport și au aceleași caracteristici, caz în care autoritatea centrală competentă în înțelesul articolului 57 alineatul (6) primul paragraf din Directiva 2014/65/UE ar trebui să stabilească limita pozițiilor.
- (18) Există diferențe semnificative privind modul în care sunt administrate pozițiile de către locurile de tranzacționare în Uniune. Prin urmare, în situațiile în care acest lucru este necesar, ar trebui consolidate mecanismele de control al administrării pozițiilor.
- (19) În vederea asigurării dezvoltării în continuare a piețelor de mărfuri exprimate în euro la nivelul Uniunii, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește toate elementele următoare: procedura prin care persoanele pot solicita o exonerare pentru poziții care rezultă din tranzacții efectuate în vederea îndeplinirii obligațiilor privind furnizarea de lichidități; procedura prin care o entitate financiară care face parte dintr-un grup predominant comercial poate solicita o exonerare privind acoperirea riscurilor pentru poziții deținute de entitatea financiară respectivă care pot fi măsurate în mod obiectiv ca reducând riscurile legate în mod direct de activitatea comercială a entităților nefinanciare din grupul predominant comercial respectiv; clarificarea conținutului mecanismelor de control al administrării pozițiilor; și elaborarea de criterii pe baza cărora se stabilește când o activitate trebuie considerată ca

fiind auxiliară în raport cu activitatea principală la nivelul grupului. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽⁵⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (20) Sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) reprezintă politica de referință a Uniunii Europene cu privire la realizarea decarbonizării economiei în conformitate cu Pactul verde european. Tranzacționarea certificatelor de emisii și a instrumentelor derivate pe acestea face obiectul Directivei 2014/65/UE și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁶⁾ și reprezintă un element important al pieței carbonului la nivelul Uniunii. Exonerarea cu privire la activitatea auxiliară în conformitate cu Directiva 2014/65/UE permite anumitor participanți la piață să fie activi pe piețele certificatelor de emisii fără a trebui să fie autorizați ca firme de investiții, dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Având în vedere importanța funcționării ordonate, a bunei reglementări și a supravegherii piețelor financiare, rolul semnificativ al ETS în atingerea obiectivelor de sustenabilitate ale Uniunii și rolul pe care îl are o piață secundară a certificatelor de emisii care funcționează corespunzător în legătură cu sprijinirea funcționării ETS, este esențial să se conceapă o exonerare cu privire la activitatea auxiliară care să contribuie la atingerea acestor obiective. Acest lucru este deosebit de relevant în cazul în care certificatele de emisii sunt tranzacționate în locuri de tranzacționare din țări terțe. Pentru a asigura protejarea stabilității financiare a Uniunii, integritatea pieței, protecția investitorilor și condiții de concurență echitabile, precum și pentru a se asigura că ETS continuă să funcționeze în mod transparent și solid în vederea garantării unor reduceri ale emisiilor eficiente din punctul de vedere al costurilor, Comisia ar trebui să monitorizeze dezvoltarea în continuare a tranzacționării de certificate de emisii și instrumente derivate pe acestea în Uniune și în țări terțe, să evalueze impactul exonerării cu privire la activitățile auxiliare asupra ETS și, după caz, să propună orice modificare corespunzătoare în ceea ce privește domeniul de aplicare și aplicarea exonerării cu privire la activitățile auxiliare.
- (21) Pentru a oferi mai multă claritate juridică, a evita o sarcină administrativă inutilă pentru statele membre și a asigura un cadru juridic uniform pentru firmele de investiții, care vor intra în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁷⁾ începând cu 26 iunie 2021, este oportun să se amâne termenul de transpunere a Directivei (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁸⁾ în ceea ce privește măsurile aplicabile firmelor de investiții. Prin urmare, pentru a asigura o aplicare consecventă a cadrului juridic referitor la activitatea firmelor de investiții prevăzut la articolul 67 din Directiva (UE) 2019/2034, termenul de transpunere a Directivei (UE) 2019/878 în ceea ce privește firmele de investiții ar trebui prelungit până la 26 iunie 2021.
- (22) Pentru a se asigura îndeplinirea obiectivelor urmărite prin modificările aduse Directivelor 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁹⁾ și (UE) 2019/878 și, în special, pentru a se evita orice efecte perturbatoare asupra statelor membre, este oportun să se prevadă ca respectivele modificări să devină aplicabile de la 28 decembrie 2020. Prevăzându-se o aplicare retroactivă a modificărilor vizate, se respectă, totodată, încrederea legitimă a persoanelor vizate, întrucât modificările nu aduc atingere drepturilor și obligațiilor agenților economici sau ale persoanelor fizice.

⁽⁵⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁽⁷⁾ Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).

⁽⁸⁾ Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului (JO L 150, 7.6.2019, p. 253).

⁽⁹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (23) Directivele 2013/36/UE, 2014/65/UE și (UE) 2019/878 ar trebui, prin urmare, modificată în consecință.
- (24) Prezentă directivă de modificare urmărește să aducă completări dreptului existent al Uniunii, prin urmare, obiectivul său poate fi realizat cel mai bine la nivelul Uniunii, iar nu prin diferite inițiative naționale. Piețele financiare sunt transfrontaliere prin natura lor, iar această caracteristică se accentuează tot mai mult. Datorită acestei integrări, intervenția izolată la nivel național ar fi mult mai puțin eficientă și ar duce la fragmentarea piețelor, având drept rezultat arbitrajul de reglementare și denaturarea concurenței.
- (25) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume de a clarifica dreptul existent al Uniunii care asigură aplicarea de norme corespunzătoare uniforme firmelor de investiții din întreaga Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (26) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽¹⁰⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (27) Având în vedere necesitatea introducerii unor măsuri specifice pentru susținerea redresării economice în urma crizei provocate de COVID-19 cât mai rapid posibil, prezenta directivă ar trebui să intre în vigoare în regim de urgență, în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2014/65/UE

Directiva 2014/65/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (j) se înlocuiește cu următorul text:

„(j) persoanelor:

- (i) care tranzacționează pe cont propriu instrumente financiare derivate pe mărfuri ori certificate de emisii sau instrumente derivate pe acestea, inclusiv formatorii de piață, cu excepția persoanelor care tranzacționează pe cont propriu în executarea ordinelor clienților; sau
- (ii) care furnizează servicii de investiții, altele decât tranzacționarea pe cont propriu, privind instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau certificatele de emisii sau instrumentele derivate pe acestea, clienților sau furnizorilor activității lor principale,

cu condiția ca:

- pentru fiecare dintre cazurile de mai sus, considerate în mod individual și agregat, aceste activități să fie auxiliare în raport cu activitatea lor principală la nivel de grup;
- persoanele respective să nu facă parte dintr-un grup a cărui activitate principală constă în furnizarea de servicii de investiții în înțelesul prezentei directive, în desfășurarea unei activități enumerate în anexa I la Directiva 2013/36/UE sau în activități de formator de piață pentru instrumente financiare derivate pe mărfuri;
- persoanele respective să nu utilizeze o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență; și
- persoanele respective să raporteze, la cerere, autorității competente elementele pe baza cărora consideră că activitățile lor menționate la subpunctele (i) și (ii) sunt auxiliare în raport cu activitatea lor principală.”;

⁽¹⁰⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Până la 31 iulie 2021, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 89 pentru a completa prezenta directivă prin specificarea, în sensul alineatului (1) litera (j) din prezentul articol, a criteriilor pe baza cărora se stabilește când o activitate trebuie considerată ca fiind auxiliară în raport cu activitatea principală la nivelul grupului.

Criteriile respective țin seama de următoarele elemente:

- (a) dacă valoarea netă a expunerii noționale restante în ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau certificatele de emisii sau instrumentele derivate pe acestea pentru decontare în numerar tranzacționate în Uniune, cu excepția instrumentelor financiare derivate pe mărfuri sau a certificatelor de emisii sau instrumentelor derivate pe acestea tranzacționate într-un loc de tranzacționare, se situează sub pragul anual de 3 miliarde EUR; sau
- (b) dacă capitalul angajat de grupul din care face parte persoana vizată este alocat în mod predominant activității principale a grupului; sau
- (c) dacă volumul activităților menționate la alineatul (1) litera (j) depășește volumul total al celorlalte activități de tranzacționare la nivel de grup.

Activitățile menționate la prezentul alineat sunt analizate la nivelul grupului.

Elementele menționate la al doilea paragraf al prezentului alineat sunt excluse:

- (a) tranzacțiile intragrup menționate la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 care servesc scopurilor de gestionare a lichidităților la nivelul grupului sau de gestionare a riscurilor;
- (b) tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii sau instrumente derivate pe acestea care pot fi măsurate în mod obiectiv ca reducând riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei;
- (c) tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii sau instrumente derivate pe acestea încheiate în scopul îndeplinirii obligațiilor de a furniza lichidități într-un loc de tranzacționare, atunci când astfel de obligații sunt impuse de autoritățile de reglementare în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu actele cu putere de lege și actele administrative de la nivel național sau de locurile de tranzacționare.”

2. La articolul 4, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul punct:

„8a. «realocarea instrumentelor financiare» înseamnă vânzarea unui instrument financiar și cumpărarea unui alt instrument financiar sau exercitarea unui drept de a face o modificare cu privire la un instrument financiar existent;”;

(b) se introduce următorul punct:

„44a. «clauză de tip make-whole (cu plată integrală)» înseamnă o clauză care urmărește să protejeze investitorul prin garantarea faptului că, în cazul răscumpărării anticipate a unei obligațiuni, emitentul este obligat să plătească investitorului care deține obligațiunea un quantum egal cu suma dintre valoarea actualizată netă a plăților de cupoane rămase până la scadență și valoarea principală a obligațiunii care urmează să fie răscumpărată;”;

(c) punctul 59 se înlocuiește cu următorul text:

„59. «instrumente financiare derivate pe mărfuri agricole» înseamnă contractele derivate referitoare la produsele enumerate la articolul 1 și în anexa I părțile I-XX și XXIV/1 la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*), precum și la produsele enumerate la anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (**);

(*) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizații comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

(**) Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 1).”;

(d) se introduce următorul punct:

„62a. «format electronic» înseamnă orice suport durabil, altul decât hârtia;”;

(e) se introduce următorul punct:

„65. «grup predominant comercial» înseamnă orice grup a cărui activitate principală nu constă în furnizarea de servicii de investiții în înțelesul prezentei directive sau în desfășurarea oricăreia dintre activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2013/36/UE ori în activități de formator de piață pentru instrumente financiare derivate pe mărfuri.”

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 16a

Derogări de la cerințele de guvernare a produselor

O firmă de investiții este exonerată de la cerințele prevăzute la articolul 16 alineatul (3) paragrafele al doilea, al treilea, al patrulea și al cincilea și la articolul 24 alineatul (2) în cazul în care serviciul de investiții pe care îl furnizează se referă la obligațiunile care nu încorporează niciun alt instrument derivat decât o clauză de tip make-whole sau în cazul în care instrumentele financiare sunt comercializate sau distribuite exclusiv contrapărților eligibile.”

4. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4) se adaugă următoarele paragrafe:

„În cazul în care contractul de cumpărare sau de vânzare a unui instrument financiar este încheiat prin intermediul unor mijloace de comunicare la distanță care împiedică furnizarea prealabilă a informațiilor privind costurile și cheltuielile, firma de investiții poate furniza informațiile privind costurile și cheltuielile fie în format electronic, fie pe hârtie, dacă un client de retail solicită acest lucru, fără întârzieri nejustificate după încheierea tranzacției, cu condiția să fie îndeplinite următoarele două condiții:

- (i) clientul a fost de acord să primească informațiile fără întârzieri nejustificate după încheierea tranzacției;
- (ii) firma de investiții i-a oferit clientului opțiunea de a amâna încheierea tranzacției până când clientul va primi informațiile.

În plus față de cerințele de la al treilea paragraf, firma de investiții are obligația de a oferi clientului opțiunea de a primi prin telefon informațiile privind costurile și cheltuielile înainte de încheierea tranzacției.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(5a) Firmele de investiții furnizează clienților sau clienților potențiali, în format electronic, toate informațiile cerute a fi transmise de prezenta directivă, cu excepția cazului în care clientul sau clientul potențial este un client de retail sau un client de retail potențial care a solicitat să primească informațiile pe suport de hârtie, caz în care informațiile respective se furnizează pe suport de hârtie, în mod gratuit.

Firmele de investiții informează clienții de retail sau clienții de retail potențiali că au opțiunea de a primi informațiile pe suport de hârtie.

Firmele de investiții informează clienții de retail existenți care primesc pe suport de hârtie informațiile a căror comunicare este impusă de prezenta directivă că vor primi aceste informații în format electronic cu cel puțin opt săptămâni înainte de a trimite informațiile respective în format electronic. Firmele de investiții informează clienții de retail existenți că au posibilitatea de a alege fie să primească în continuare informații pe suport de hârtie, fie să opteze pentru primirea informațiilor în format electronic. De asemenea, firmele de investiții informează clienții de retail existenți că, în cazul în care aceștia nu solicită continuarea furnizării informațiilor pe suport de hârtie în termenul de opt săptămâni, informațiile le vor fi trimise automat în format electronic. Clienții de retail existenți care primesc deja în format electronic informațiile a căror comunicare este impusă de prezenta directivă nu trebuie să fie informați.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(9a) Statele membre se asigură că furnizarea de servicii de cercetare de către terți unor firme de investiții care oferă clienților servicii de administrare a portofoliului sau alte servicii de investiții sau auxiliare este considerată ca o îndeplinire a obligațiilor prevăzute la alineatul (1) dacă:

- (a) înainte de furnizarea serviciilor de executare sau de cercetare a fost încheiat un acord între firma de investiții și furnizorul de servicii de cercetare care prevede ce parte din taxele combinate sau plățile comune pentru servicii de executare sau de cercetare poate fi atribuită cercetării;
- (b) firma de investiții își informează clienții cu privire la plățile comune pentru serviciile de executare și de cercetare efectuate în contul furnizorilor terți de cercetare; și
- (c) cercetarea căreia îi corespund taxele combinate sau plățile comune privește emitenții a căror capitalizare bursieră pentru perioada de 36 de luni anterioară furnizării cercetării nu a depășit 1 miliard EUR, exprimată prin cotațiile de sfârșit de an, pentru anii în care sunt sau au fost cotate, sau prin capitalul propriu aferent exercițiilor financiare în care nu sunt sau nu au fost cotate.

În sensul prezentului articol, cercetarea trebuie înțeleasă ca incluzând materialele sau serviciile de cercetare referitoare la unul sau mai multe instrumente financiare sau alte active ori la emitenții sau potențialii emitenți de instrumente financiare ori ca incluzând materialele sau serviciile de cercetare strâns legate de un anumit sector sau de o anumită piață, contribuind la formarea unor opinii despre instrumentele financiare, activele sau emitenții din respectivul sector sau piața respectivă.

Cercetarea include, de asemenea, materiale sau servicii prin care se recomandă sau se sugerează, în mod explicit sau implicit, o strategie de investiții și se exprimă o opinie motivată asupra valorilor sau prețurilor prezente sau viitoare ale instrumentelor financiare ori ale activelor sau se oferă o analiză și informații originale și se ajunge la concluzii bazate pe informații noi sau existente care ar putea fi folosite în cadrul unei strategii de investiții și care ar putea să aibă relevanță și valoare adăugată pentru deciziile luate de firma de investiții în numele clienților taxați pentru respectiva cercetare.”

5. La articolul 25 alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Atunci când oferă fie servicii de consultanță de investiții, fie servicii de administrare a portofoliului care implică realocarea instrumentelor financiare, firmele de investiții obțin informațiile necesare despre investiția clientului și analizează costurile și beneficiile realocării instrumentelor financiare. Atunci când oferă servicii de consultanță de investiții, firmele de investiții informează clientul dacă beneficiile realocării instrumentelor financiare sunt sau nu mai mari decât costurile implicate de această realocare.”

6. La articolul 27 alineatul (3) se adaugă următorul paragraf:

„Cerința de raportare periodică către public prevăzută la prezentul alineat nu se aplică până la 28 februarie 2023. Comisia revizuieste în mod cuprinzător caracterul adecvat al cerințelor de raportare prevăzute la prezentul alineat și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport până la 28 februarie 2022.”

7. La articolul 27 alineatul (6) se adaugă următorul paragraf:

„Comisia revizuieste în mod cuprinzător caracterul adecvat al cerințelor de raportare periodică prevăzute la prezentul alineat și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport până la 28 februarie 2022.”

8. Se introduce următorul articol:

„Articolul 29a

Servicii furnizate clienților profesionali

(1) Cerințele prevăzute la articolul 24 alineatul (4) litera (c) nu se aplică altor servicii furnizate clienților profesionali în afara consultanței de investiții și a administrării portofoliului.

(2) Cerințele prevăzute la articolul 25 alineatul (2) al treilea paragraf și la articolul 25 alineatul (6) nu se aplică serviciilor furnizate clienților profesionali, cu excepția cazului în care clienții respectivi informează firma de investiții, fie în format electronic, fie pe suport de hârtie, că doresc să beneficieze de drepturile prevăzute în dispozițiile respective.

(3) Statele membre se asigură că firmele de investiții țin evidența comunicărilor cu clienții menționate la alineatul (2).”

9. La articolul 30 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că firmele de investiții autorizate să execute ordine în numele clienților și/sau să tranzacționeze pe cont propriu și/sau să primească și să transmită ordine au posibilitatea de a antrena tranzacții între contrapărți eligibile sau de a încheia tranzacții cu aceste contrapărți fără a trebui să respecte obligațiile prevăzute la articolul 24, cu excepția alineatului (5a), la articolul 25, la articolul 27 și la articolul 28 alineatul (1), în ceea ce privește tranzacțiile respective sau orice serviciu auxiliar legat direct de aceste tranzacții.”

10. Articolul 57 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente, în conformitate cu metodologia de calcul stabilită de ESMA în standardele tehnice de reglementare adoptate în conformitate cu alineatul (3), stabilesc și aplică limite cu privire la dimensiunea poziției nete pe care o persoană o poate deține în orice moment în instrumente financiare derivate pe mărfuri agricole și în instrumente financiare derivate pe mărfuri critice sau importante care sunt tranzacționate în locuri de tranzacționare și în contracte extrabursiere echivalente din punct de vedere economic. Instrumentele financiare derivate pe mărfuri sunt considerate critice sau importante atunci când suma tuturor pozițiilor nete ale deținătorilor de poziții finale constituie dimensiunea pozițiilor lor deschise și este de cel puțin 300 000 de loturi în medie pe an. Limitele se stabilesc pe baza tuturor pozițiilor deținute de o persoană și a celor deținute în numele acesteia la nivelul unui grup agregat pentru:

(a) a preveni abuzul de piață;

(b) a sprijini condițiile de decontare și de cotație ordonată, inclusiv prevenirea pozițiilor care cauzează distorsionarea pieței și, în special, asigurarea convergenței dintre prețurile instrumentelor derivate în luna livrării și prețurile la vedere pentru marfa activ suport, fără a aduce atingere descoperirii prețurilor pe piața mărfii activ suport.

Limitele pozițiilor menționate la alineatul (1) nu se aplică:

(a) pozițiilor deținute de o entitate nefinanciară sau în numele acesteia și care pot fi măsurate în mod obiectiv ca reducând riscurile legate în mod direct de activitatea comercială a entității nefinanciare respective;

(b) pozițiilor deținute de o entitate financiară sau în numele unei entități financiare care face parte dintr-un grup predominant comercial și acționează în numele unei entități nefinanciare a grupului predominant comercial, atunci când pozițiile respective pot fi măsurate în mod obiectiv ca reducând riscurile legate în mod direct de activitatea comercială a entității nefinanciare;

(c) pozițiilor deținute de contrapărți financiare și nefinanciare pentru pozițiile care pot fi măsurate în mod obiectiv ca rezultând din tranzacții încheiate în scopul îndeplinirii obligațiilor de a furniza lichidități într-un loc de tranzacționare, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (4) al patrulea paragraf litera (c);

(d) oricărui alt titlu de valoare, astfel cum este menționat la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c), care se referă la o marfă sau la un activ suport astfel cum se menționează la anexa I secțiunea C punctul 10.

ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili o procedură prin care o entitate financiară care face parte dintr-un grup predominant comercial poate solicita o exonerare privind acoperirea riscurilor pentru poziții deținute de entitatea financiară respectivă care pot fi măsurate în mod obiectiv ca reducând riscurile legate în mod direct de activitatea comercială a entităților nefinanciare din cadrul grupului.

ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili o procedură referitoare la modul în care persoanele pot solicita o exonerare pentru poziții care rezultă din tranzacții efectuate în vederea îndeplinirii obligațiilor privind furnizarea de lichidități într-un loc de tranzacționare.

ESMA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la al treilea și al patrulea paragraf până la 28 noiembrie 2021.

Comisiei îi este delegată competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la al treilea și al patrulea paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(b) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) ESMA întocmește o listă a instrumentelor financiare derivate pe mărfuri critice sau importante menționate la alineatul (1) și elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a determina metodologia de calcul pe care autoritățile competente o aplică în stabilirea limitelor poziției din luna respectivă și a limitelor poziției din alte luni pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri decontate fizic sau în numerar, pe baza caracteristicilor instrumentelor financiare derivate pertinente.

În momentul elaborării listei instrumentelor financiare derivate pe mărfuri critice sau importante menționate la alineatul (1), ESMA ia în considerare următorii factori:

- (a) numărul participanților la piață;
- (b) marfa activ suport a instrumentului financiar derivat în cauză.

În cazul determinării metodologiei de calcul menționate la primul paragraf, ESMA ia în considerare următorii factori:

- (a) furnizarea elementelor livrabile ale mărfurilor activ suport;
- (b) totalul pozițiilor deschise în instrumentul financiar derivat respectiv și totalul pozițiilor deschise pentru alte instrumente financiare cu aceeași marfă activ suport;
- (c) numărul și dimensiunea participanților la piață;
- (d) caracteristicile pieței de mărfuri activ suport, inclusiv modelele de producție, de consum și de transport către piață;
- (e) dezvoltarea de noi instrumente financiare derivate pe mărfuri;
- (f) experiența firmelor de investiții sau a operatorilor de piață care exploatează un loc de tranzacționare și a altor jurisdicții în ceea ce privește limitele pozițiilor.

ESMA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la 28 noiembrie 2021.

Comisiei îi este delegată competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) O autoritate competentă stabilește limite ale pozițiilor pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri critice sau importante și pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri agricole, care sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare, pe baza metodologiei de calcul prevăzute în standardele tehnice de reglementare adoptate de Comisie în temeiul alineatului (3). Astfel de limite ale pozițiilor cuprind contractele extrabursiere echivalente din punct de vedere economic.

O autoritate competentă revizuieste limitele pozițiilor menționate la primul paragraf atunci când intervine o modificare semnificativă în cadrul pieței, inclusiv o modificare semnificativă în furnizarea elementelor livrabile sau în totalul pozițiilor deschise, pe baza stabilirii de către aceasta a elementelor livrabile și a totalului pozițiilor deschise și restabilește respectivele limite ale pozițiilor în conformitate cu metodologia de calcul prevăzută în standardele tehnice de reglementare adoptate de Comisie în temeiul alineatului (3).”;

(c) alineatele (6), (7) și (8) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) În cazul în care instrumentele financiare derivate pe mărfuri agricole bazate pe același activ suport și cu aceleași caracteristici sunt tranzacționate în cantități importante în locuri de tranzacționare din mai multe jurisdicții sau în cazul în care instrumentele financiare derivate pe mărfuri critice sau importante bazate pe același activ suport și cu aceleași caracteristici sunt tranzacționate în locuri de tranzacționare din mai multe jurisdicții, autoritatea competentă din locul de tranzacționare în care se desfășoară cel mai mare volum de tranzacționări (autoritatea centrală competentă) stabilește limita poziției unice care trebuie să se aplice tuturor tranzacțiilor cu instrumentele financiare derivate respective. Autoritatea competentă centrală consultă autoritățile competente din alte locuri de tranzacționare în care respectivele instrumente derivate pe mărfuri agricole sunt tranzacționate în cantități importante sau în care sunt tranzacționate respectivele instrumente financiare derivate pe mărfuri critice sau importante, cu privire la limita poziției unice care trebuie să se aplice și la orice revizuire a limitelor pozițiilor unice.

Autoritățile competente care nu sunt de acord cu stabilirea limitei poziției unice de către autoritatea centrală competentă declară în scris motivele complete și detaliate pentru care consideră că cerințele stabilite la alineatul (1) nu sunt îndeplinite. ESMA soluționează eventualele litigii care rezultă din dezacordul dintre autoritățile competente în conformitate cu competențele sale în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Autoritățile competente din locurile de tranzacționare în care se tranzacționează în cantități importante instrumente financiare derivate pe mărfuri agricole, bazate pe același activ suport și cu aceleași caracteristici, sau se tranzacționează instrumente financiare derivate pe mărfuri critice sau importante, bazate pe același activ suport și cu aceleași caracteristici, și autoritățile competente ale deținătorilor de poziții pe instrumentele financiare derivate pe mărfurile respective instituie mecanisme de cooperare, inclusiv schimbul de date pertinente, pentru a face posibilă monitorizarea și executarea limitei poziției unice.

(7) ESMA monitorizează cel puțin o dată pe an modul în care autoritățile competente au aplicat limitele pozițiilor stabilite în conformitate cu metodologia de calcul stabilită de ESMA în temeiul alineatului (3). Astfel, ESMA se asigură că o limită a poziției unice se aplică efectiv instrumentelor financiare derivate pe mărfuri agricole și contractelor critice sau importante bazate pe același activ suport și cu aceleași caracteristici, indiferent de locul în care sunt tranzacționate în conformitate cu alineatul (6).

(8) Statele membre se asigură că firmele de investiții sau operatorii de piață care exploatează un loc de tranzacționare în care se tranzacționează instrumente financiare derivate pe mărfuri aplică mecanisme de control al administrării pozițiilor care includ competențe ale locului de tranzacționare de a:

- (a) monitoriza totalul pozițiilor deschise ale persoanelor;
- (b) obține informații de la persoane, inclusiv toată documentația pertinentă, privind dimensiunea și scopul unei poziții sau al unei expuneri generate, informații privind beneficiarii reali sau subiacenți, orice practică concertată și orice activ sau pasiv conex de pe piața activului suport, inclusiv, după caz, în legătură cu pozițiile deținute pentru instrumente financiare derivate pe mărfuri care sunt bazate pe același activ suport și au aceleași caracteristici în alte locuri de tranzacționare și în contracte extrabursiere echivalente din punct de vedere economic prin intermediul membrilor sau al participanților;
- (c) solicita unei persoane să elimine sau să reducă o poziție în mod temporar sau permanent și de a adopta măsuri în mod unilateral pentru a asigura eliminarea sau reducerea poziției în cazul în care persoana respectivă nu dă curs acestei solicitări; și
- (d) impune unei persoane să reintroducă temporar lichidități pe piață la un preț și volum convenite, cu intenția expresă de a reduce efectele unei poziții majore sau dominante.

ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza conținutul mecanismelor de control al administrării pozițiilor, ținând seama de caracteristicile locurilor de tranzacționare în cauză.

ESMA înaintează Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 noiembrie 2021.

Comisiei îi este delegată competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(d) la alineatul (12), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) definiția a ceea ce reprezintă cantități importante conform alineatului (6) din prezentul articol;”

11. Articolul 58 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Raportarea pozițiilor nu se aplică vreunui alt titlu de valoare, astfel cum este menționat la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c), care se referă la o marfă sau la un activ suport în conformitate cu anexa I secțiunea C.10.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că, cel puțin o dată pe zi, firmele de investiții care tranzacționează instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii ori instrumente derivate pe acestea în afara unui loc de tranzacționare pun la dispoziția autorității centrale competente menționate la articolul 57 alineatul (6) sau, în cazul în care nu există o autoritate centrală competentă, a autorității competente din locul de tranzacționare în care sunt tranzacționate instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau certificatele de emisii ori instrumentele derivate pe acestea o defalcare completă a pozițiilor lor luate în cadrul contractelor extrabursiere echivalente din punct de vedere economic și, atunci când este relevant, în cadrul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri sau al certificatelor de emisii ori al instrumentelor derivate pe acestea tranzacționate într-un loc de tranzacționare, precum și a pozițiilor clienților lor și ale clienților respectivilor clienți, până când se ajunge la clientul final, în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și, dacă este cazul, cu articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011.”

12. La articolul 73, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre impun firmelor de investiții, operatorilor de piață, APA-urilor și ARM-urilor autorizate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014 care beneficiază de o derogare în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul menționat, instituțiilor de credit în legătură cu servicii sau activități de investiții și servicii auxiliare și sucursale ale unor societăți din țări terțe să dispună de proceduri adecvate pentru raportarea de către angajați a încălcărilor potențiale sau reale, la nivel intern, printr-un canal de comunicare specific, independent și autonom.”

13. La articolul 89, alineatele (2)-(5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (3), articolul 2 alineatul (4), articolul 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, articolul 4 alineatul (2), articolul 13 alineatul (1), articolul 16 alineatul (12), articolul 23 alineatul (4), articolul 24 alineatul (13), articolul 25 alineatul (8), articolul 27 alineatul (9), articolul 28 alineatul (3), articolul 30 alineatul (5), articolul 31 alineatul (4), articolul 32 alineatul (4), articolul 33 alineatul (8), articolul 52 alineatul (4), articolul 54 alineatul (4), articolul 58 alineatul (6), articolul 64 alineatul (7), articolul 65 alineatul (7) și articolul 79 alineatul (8) se conferă Comisiei pentru o durată nedeterminată, de la 2 iulie 2014.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (3), articolul 2 alineatul (4), articolul 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, articolul 4 alineatul (2), articolul 13 alineatul (1), articolul 16 alineatul (12), articolul 23 alineatul (4), articolul 24 alineatul (13), articolul 25 alineatul (8), articolul 27 alineatul (9), articolul 28 alineatul (3), articolul 30 alineatul (5), articolul 31 alineatul (4), articolul 32 alineatul (4), articolul 33 alineatul (8), articolul 52 alineatul (4), articolul 54 alineatul (4), articolul 58 alineatul (6), articolul 64 alineatul (7), articolul 65 alineatul (7) și articolul 79 alineatul (8) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (3), articolului 2 alineatul (4), articolului 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, articolului 4 alineatul (2), articolului 13 alineatul (1), articolului 16 alineatul (12), articolului 23 alineatul (4), articolului 24 alineatul (13), articolului 25 alineatul (8), articolului 27 alineatul (9), articolului 28 alineatul (3), articolului 30 alineatul (5), articolului 31 alineatul (4), articolului 32 alineatul (4), articolului 33 alineatul (8), articolului 52 alineatul (4), articolului 54 alineatul (4), articolului 58 alineatul (6), articolului 64 alineatul (7), articolului 65 alineatul (7) sau articolului 79 alineatul (8) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

14. La articolul 90 se introduce următorul alineat:

„(1a) Până la 31 decembrie 2021, Comisia revizuieste impactul exonerării prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (j) în ceea ce privește certificatele de emisii sau instrumentele derivate pe acestea și elaborează, dacă este cazul, o propunere legislativă de modificare a exonerării respective. În contextul respectiv, Comisia evaluează tranzacționarea certificatelor de emisii și a instrumentelor derivate pe acestea la nivelul Uniunii și în țările terțe, impactul exonerării prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (j) asupra protecției investitorilor, a integrității și a transparenței piețelor certificatelor de emisii și a instrumentelor derivate pe acestea, precum și oportunitatea adoptării unor măsuri în legătură cu tranzacționarea în locuri de tranzacționare din țări terțe.”

Articolul 2

Modificarea Directivei (UE) 2019/878

La articolul 2, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre adoptă și publică până la 28 decembrie 2020 dispozițiile necesare pentru respectarea:

- (a) dispozițiilor prezentei directive, în măsura în care acestea se referă la instituțiile de credit;
- (b) articolului 1 punctele 1 și 9 din prezenta directivă cu privire la articolul 2 alineatele (5) și (6) și articolul 21b din Directiva 2013/36/UE, în măsura în care acestea se referă la instituțiile de credit și la firmele de investiții.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 29 decembrie 2020. Cu toate acestea, dispozițiile necesare pentru a se conforma modificărilor prevăzute la articolul 1 punctul 21 și punctul 29 literele (a), (b) și (c) din prezenta directivă în ceea ce privește articolul 84 și articolul 98 alineatele (5) și (5a) din Directiva 2013/36/UE se aplică de la 28 iunie 2021, iar dispozițiile necesare pentru a se conforma modificărilor prevăzute la articolul 1 punctele 52 și 53 din prezenta directivă în ceea ce privește articolul 141b, articolul 141c și articolul 142 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE se aplică de la 1 ianuarie 2022.

Statele membre adoptă, publică și aplică până la 26 iunie 2021 măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei directive în măsura în care acestea se referă la firmele de investiții, cu excepția măsurilor menționate la primul paragraf litera (b).

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.”

Articolul 3

Modificarea Directivei 2013/36/UE

La articolul 94 alineatul (2), al treilea, al patrulea și al cincilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„În scopul identificării personalului ale cărui activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției astfel cum se menționează la articolul 92 alineatul (3), cu excepția personalului din firmele de investiții, ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care stabilesc criteriile pentru a defini următoarele:

- (a) responsabilități de conducere și funcții de control;
- (b) unitate operațională importantă și impact semnificativ asupra profilului de risc al unității operaționale în cauză; și
- (c) alte categorii de personal, care nu sunt menționate în mod expres la articolul 92 alineatul (3), ale căror activități profesionale exercită asupra profilului de risc al instituției un impact la fel de semnificativ ca cel al categoriilor de personal menționate la articolul 92 alineatul (3).

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. În ceea ce privește standardele tehnice de reglementare aplicabile firmelor de investiții, împuternicirea prevăzută la articolul 94 alineatul (2) din prezenta directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului (*), se aplică în continuare până la 26 iunie 2021.

(*) Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 43).

Articolul 4

Transpunerea

(1) Statele membre adoptă și publică până la 28 noiembrie 2021 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând de la 28 februarie 2022.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), modificările aduse Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/878 se aplică de la 28 decembrie 2020.

*Articolul 5***Revizuire**

Până la 31 iulie 2021 și pe baza rezultatelor unei consultări publice efectuate de Comisie, Comisia revizuieste, între altele: (a) funcționarea structurii piețelor valorilor mobiliare, reflectând noua realitate economică de după 2020, aspectele legate de date și calitatea datelor asociate structurii pieței și normele în materie de transparență, inclusiv în ceea ce privește țările terțe; (b) normele privind cercetarea; (c) normele privind toate formele de plată către consilieri și nivelul de calificare profesională al acestora; (d) guvernanta produselor; (e) raportarea pierderilor; și (f) clasificarea clienților. Dacă este cazul, Comisia prezintă o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului.

*Articolul 6***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 7***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 16 februarie 2021.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
A. P. ZACARIAS
